

راستکردنه وهی مانای چەند وشەیه ک له وتاری چەپکێک پەیفی شیوه ئاخوتنی رواندز

سەدێق سەعید
(رواندز)

چەند زمانیکی جیاوازی ناوچهکانی کوردستان بێت، بە تایبەتیش نابێ ئەوهمان بێر بچیت، کە هەلکەوتە ی رواندز له رووی جوگرافییه وه هەلکەوتە یهکی سێگۆشەبیه و له سنورهکانی کوردستانی باکوور و رۆژھەلات نزیکه .

له و روانگەبیه وه، رەنگه شیوهزاری رواندزییان بەرھەمی بەرێهکەوتنی چەندان زمانی جیاوازی ئەو شوتینانە بێت، تا سەرەنجام بەھۆی لیکدانیا نە وه، شیوهزاریکی نوێ دروست بووه، بێ گومان ھۆکاری مانە وهی ئەو شیوهزاره، بە درێژایی میژوو بۆ ئە وه دەگەریتە وه، کە بەر دەوام رواندزیبە کان وەک دانیشتووی شاریکی کوردستان، ھەمیشە ئەو زمانەیان له گۆکردن، بەر جەستە کردووه. شیوهزاری رواندزییان، شیوهزاریکە کە تارا دەبەکی زۆر پاشخانی فیکری و زمانەوانی رواندزیبە کان پێک دەھینیت. بەھۆی بەر دەوامی قسە پێکردن و دیالۆگ گۆرینە وهش، توانیبووە تی بەر دەوامی بە خۆی بدات، ئەگەرچی بەھۆی پێشکەوتنەکانی سەر دەم و ناوتیتە بوونی کولتورە کان، شیوهزارە کان وەک بەشیکی جیاواز و بچوو ک له زمانە کان، ئەوانیش کە وتوونە تە بەر ئەو تیکەلبوونە کولتوربیه و زۆر بەکەمی ماون، بەلام له گەل ئە وهشدا شیوهزارە کان، شوناسێکن بۆ ناسینە وهی

شیوهزاری رواندزییان، بە یهکی له و شیوهزارانە دادەنریت، کە کۆمەڵێک خاسیەتی زمانەوانی ھە یه بۆ جیاکردنە وهی له شیوهزارەکانی تر ھە یه، ئەو خاسیەتانه بوونە تە شوناسێک بۆ ناسینە وهی دەرپرین و ئاخوتنی رواندزیبە کان، له ھەر شوێنێک بن، تەنانت له ھەندێ کاتدا، بەتەنیا دەرپرینیکی کورت، بەسە بۆ ئە وهی بەرانبەرە کەمان بزانی ئیمە رواندزین. ئەو خاسیەتانه، کە بەشیکیان له گۆکردن دەر دەکەون و بەشیکیشیان له نووسیندا دەبیرن، بوونە تە رێسا و چوارچێوە یهکی زمانەوانی دیاریکراو، کە تەنیا له رواندزدا ھەبیت، ئەمەش ھۆکاری ناسینە وهی ئەو شیوهزارە یه. بۆ نمونە: وشەکانی (تۆدا، تۆباو، ئەویھێ، شکەفت، ئەنگۆ، کەنگی، لەکنەوی، خین) و چەندان وشە ی تریش، کە پێکھاتە ی زمانەوانی شیوهزاری رواندزییان پێک دەھینیت، ئەگەرچی تا ئیستا له رووی زانستی و میژوو یه وه ئە وه ساغ نە کراو تە وه، کە شیوهزاری رواندزییان چۆن دروست بووه و چۆنیش بوو تە شیوهزاری رواندزییان، وەلێ بە پروای من وەک له وهی پێشتر له نامیلکە یهکی بچوو کدا، کە لەبارە ی شیوهزاری رواندزییانە نووسیم، کە دەرکەوتن و پەیدا بوونی ئەو شیوهزاره، رەنگه بەر مەبنای ناوتیتە بوون و تیکەلبوونی

دانیشتووانی شوینتیک و جیگه‌یه‌ک. بهو پیتییه‌ی ده‌بیتته به‌شیک له پیکهاتی زمانه‌وانی و پاشخانی فره‌ه‌نگی ئەو شوینه. مانه‌وه‌ی شیوه‌زاری رواندزیانیش تا ئیستا پیسوه‌ندی بهو دهر‌پرینانه‌وه‌ه‌یه‌ه‌یه‌ که له زمانی رواندزییه‌کان ده‌بیرین، چونکه نابج ئەوه‌مان بیر بجیت ئەوه‌ی بۆ هه‌میشه‌ زمان به‌ زیندوویتی ده‌هیل‌تیه‌وه، قسه‌کردنه‌ بهو شیوه‌زاره. ئیدی بهو شیوه‌یه‌ نه‌وه‌ دوای نه‌وه‌ ئەو شیوه‌زاره‌ ده‌گوێزرتیه‌وه‌ و سه‌ره‌نجام ده‌بیتته ناسنامه‌ی که‌سه‌کان.

به‌ داخه‌وه‌ ئیمه‌ چونکه‌ زمانیکی ستانداردی به‌گرتوویمان نییه‌، ئیدی ئەمه‌ بووه‌ته‌ هۆی ئەوه‌ی که‌ دیارده‌ی فره‌ دهر‌پرین و هه‌مه‌ جوۆری له‌ نووسین و رینوووسدا په‌په‌وه‌ بکرتت، هه‌رچه‌نده‌ شیوه‌زاره‌کان به‌و پیتییه‌ی زمانی لۆکالی شوینتیک، که‌متر ده‌بنه‌ زمانی تیکستییکی نووسراو. بۆ نمونه‌: شیوه‌زاری رواندزیان که‌متر وه‌ک زمانی نووسینی به‌ره‌مه‌ییکی ئەده‌بی نووسهران و رۆشنیرانی رواندز بوونی هه‌یه‌. تا ئیستا نه‌مبینیوه‌، ده‌قیق به‌ ته‌واوته‌ی له‌و شیوه‌زاره‌ بیت بیجگه‌ له‌ نامیلکه‌ شیعی (هه‌تا هه‌نووکه‌) که‌ ئەویش له‌ چهندان شوینته‌وه‌ هه‌له‌ی تیدایه‌. له‌و روانگه‌یه‌ له‌ ژماره‌ (٢٤٣) ی رۆژی ١٧/٨/٥ ی گوۆقاری (رامان) ی سه‌نگیندا، وتاریکی هاوڕیم (یاسین برام) بلاوکراره‌ته‌وه‌، که‌ ناوه‌رۆکه‌که‌ی هه‌لسه‌نگاندننیکیی خیرای کۆمه‌له‌ شیعی (هه‌تا هه‌نووکه‌) ی (عه‌قیله‌ رواندزی) یه‌ که‌ به‌ شیوه‌زاری رواندزیان بلاوی کردووه‌ته‌وه‌. له‌گه‌ل ئەوه‌شدا، نووسه‌ر ئاماژه‌ی به‌ چهند هه‌له‌یه‌ک و راقه‌کردنی چهند دیره‌ شیعی‌رێک کردووه‌، به‌لام ئەوه‌ی جیگه‌ی سه‌رنجه‌ ئەوه‌یه‌، نووسه‌ر چهندان وشه‌ی به‌ شیوازی رواندزیان راست نه‌کردووه‌ته‌وه‌ که‌ له‌ کۆمه‌له‌ شیعه‌که‌ی (عه‌قیله‌ رواندزی) دا، به‌ هه‌له‌ به‌کار هاتوون، ویرای ئەوه‌ش به‌شیکیی ئەو وشانه‌ی نووسه‌ر راقه‌ی کردوون، به‌ مانا و مه‌به‌ستی دیکه‌ش به‌ کار دین له‌ شیوه‌زاری رواندزیان. جگه‌ له‌مانه‌ش خودی شیعه‌ره‌کان چهند هه‌له‌یه‌کی واتاییان هه‌یه‌، که‌ ده‌بوو نووسه‌ر له‌ دیوانه‌که‌ی شاعیری راستکردبانه‌وه‌، به‌لام دیاره‌ ئەویش هه‌ستی پینه‌کردوون، ته‌نانه‌ت خودی دیوانه‌که‌ چهندان هه‌له‌ی زمانه‌وانی هه‌یه‌، وه‌لج ئیمه‌ له‌م وتاره‌ماندا، ته‌نیا کۆمیتنتی خۆمان له‌ باره‌ی ئەو

نووسینه‌وه‌ ده‌نووسین که‌ (یاسین برام) له‌باره‌ی شیعه‌ره‌کانه‌وه‌ نووسیویه‌تی. ئەگه‌ر سه‌رنج له‌ وتاره‌که‌ بدین، ده‌بینین چهندان وشه‌ به‌ شیوه‌زاری رواندزیان له‌ شیعه‌ره‌کاندا هه‌ن، به‌لام به‌ داخه‌وه‌ هه‌له‌ن، که‌ ده‌بوو نووسه‌ر راستی کردبانه‌وه‌. بۆ نمونه‌: وشه‌کانی (جل و هه‌شت، جیا، جاشه‌، هه‌شتاو‌جاری، جنینه‌، چاره‌م، کۆچه‌ر، جاو) هه‌موویان هه‌له‌ن و له‌ شیوه‌زاری رواندزیان به‌و شیوه‌یه‌ نین. سه‌یر له‌ وه‌دایه‌ شاعیر له‌ کۆشیه‌رییه‌که‌ی خۆی، هه‌ر پیتییکی (چ) هه‌یه‌ کردوونیه‌تیه‌ (ج)، که‌ له‌ زمانی کوردیدا، ئەو دووبیتته‌ جیان له‌ یه‌کتی و به‌ ئالوگۆرکردنیا، مانای وشه‌کان گۆرانی به‌سه‌ردا دیت وه‌ک: (جیا که‌ به‌ مانای جیاوازی دیت/ چیا که‌ به‌مانای شاخ دیت، بۆیه‌ ئەو وشانه‌ی شاعیر به‌ پیتی (ج)، نووسیونی، هه‌موویان له‌ شیوه‌زاری رواندزیان به‌و جوۆره‌ گۆناکرتن و نانووسرتن، به‌لکو به‌و شیوه‌یه‌ دهر‌ده‌پررتن: (چل و هه‌شت، چیا، جاش، هه‌شتاو‌جاری، جنینه‌، چاره‌م، کۆچه‌ر، چاو) شاعیر هه‌موو وشه‌یه‌کی که‌ پیت (چ) ی تیدایه‌، کردووه‌ به‌ پیتی (ج)، به‌تایبه‌تیش که‌ به‌سه‌ر کۆمه‌له‌ شیعه‌ره‌که‌یدا چوموه‌وه‌ هه‌ستم به‌و هه‌له‌یه‌ کرد که‌ پیده‌چیت هه‌له‌ی تایپکردنی پسته‌کان بیت، بۆیه‌ ده‌بوو نووسه‌ر له‌ وتاره‌که‌یدا، ئاماژه‌ی به‌و هه‌له‌یه‌ کردبا له‌ کۆمه‌له‌ شیعی هه‌تا هه‌نووکه‌ که‌ به‌ شیوه‌زاری رواندزیان نووسراوه‌. له‌لایه‌کی تره‌وه‌ وشه‌ی (بو) به‌پیتی (وو) ده‌نوسرتت، هه‌روه‌ها وشه‌ی (ره‌زی) که‌ مه‌به‌ست لیتی به‌روبوومی دارمیتوی میوه‌ی ترییه‌، رواندزییه‌کان نالین (ره‌زی)، به‌لکو ده‌لین: (ره‌ز، ره‌زی) بۆ نمونه‌: (چوممه‌ ناو ره‌زی، چۆناو ره‌زی، ناچیسه‌ ناو ره‌زی، نه‌چوویمه‌ ناو ره‌زی، نه‌چووینه‌ ناو ره‌زی، نه‌چووینته‌ ناو ره‌زی). هاوکات ئەو وشانه‌ی نووسه‌ر له‌ وتاره‌که‌یدا له‌ پرووی ماناوه‌ به‌ شیوه‌زاری رواندزیان لیکدانه‌وه‌ی بۆ کردوون، به‌شیکیان بۆ مه‌به‌ستی تریش به‌کار دین و به‌شیکیشیان مانای دیکه‌ ده‌گه‌یه‌ن وه‌ک:

یه‌که‌م: نووسه‌ر نووسیویه‌تی: سه‌ره‌ریشک: سه‌ره‌ریشک و ئەسپ. راستییه‌که‌ی ئەسپ زینده‌وه‌رێکی دیکه‌یه‌ و جیا یه‌ له‌ ریشک، بۆیه‌ له‌م رسته‌یدا نووسه‌ر نه‌ده‌بوو بنووسیت: (سه‌ر به‌ ریشک و ئەسپ).

دووهم: نووسەر نووسیویه تی: ئەگۆ، دەوت، دەگۆ، بەلام له شێوهزاری رواندزیبباند، (دهیگۆ، ئەیگۆ) زۆرتر به کاردیت.

سێتیه: نووسەر نووسیویه تی: بهربوو، هه‌لگیرسا، بهلام وشه‌ی بهربوو له شێوهزاری رواندزیبباند بهمانای (هه‌لاتنیش دیت) بۆ ئاژه‌ل و گیانه‌وه‌ران. وه‌ک: (گوێدرتیه‌که بهربوو، مانگا‌که بهربوو، ئاژه‌له‌کان بهربوون).

چوارهم: نووسەر نووسیویه تی خه‌نی له‌وه‌ی: خو‌شی له‌وی، بهلام رواندزیببانه‌کان زۆرتر (خه‌نیه له‌وه‌ی) به کاردین.

پینجه‌م: نووسەر نووسیویه تی: لۆمه بۆ ئیمه، بۆمه. لۆمه له شێوهزاری رواندزیبباند بهمانای (زه‌مکردن و باسکردنی یه‌کی‌کیش دیت به‌خراپه).

شه‌شم: نووسەر نووسیویه تی: خۆم تیه‌ورینا، باوه‌شم پیاکرد، بهلام خۆم تیه‌ورینا له شێوهزاری رواندزیبباند مانایه‌کی دیکه‌شی هه‌یه ئه‌ویش: بهمانای (چوونه ناو باسی که‌سانیت‌ر دیت). بۆ نمونه: ده‌لین: (خۆی تیه‌ورینا)، واته به‌بێ ئه‌وه‌ی باسه‌که پته‌وه‌ندی به‌وه‌وه هه‌بیت، قسه‌ی لیده‌کات.

هه‌فته‌م: نووسەر نووسیویه تی: به‌له‌جه‌کا: گو‌ری خو‌ری. به‌له‌جه‌کا که‌ گه‌لێک جار ساق و به‌له‌کی‌په‌چیشی پێ ده‌لین، بهمانای گو‌ری خو‌ری نییه، به‌لکو ئه‌و (پارچه په‌ڕۆیه له خو‌ری دروست کراوه‌یه، که له گو‌ترینی پێ تا سه‌ر ئه‌ژنۆ ده‌گریت)، گو‌ری خو‌ری هه‌ر پێی ده‌لین گو‌ری خو‌ری.

هه‌شته‌م: نووسەر نووسیویه تی: ده‌شاخیان کورکا: له شاخیان فرییدات، بێ گومان کوربوون لیره‌دا بهمانای تیکه‌وتن دیت، بهلام له شێوهزاری رواندزیبباند ئه‌م وشه‌یه به‌ پێی کرداری پێژمانی که‌سی یه‌که‌م و دووهم ده‌گو‌ریت. بۆ نمونه: کوربوو زۆرتر بۆ یه‌که‌مین که‌سی تاک به‌کاردیت. وه‌ک: (ده‌شاخی کوربووم. وه‌ختبوو له شاخی کوریم). بۆ دووهمین که‌سی نا‌لین: ده‌شاخی کورکه، به‌لکو ده‌لین: (ده‌شاخی باوئ، ده‌شاخی که‌ت، ده‌شاخی که‌وتبوو).

له‌لایه‌کی دیکه‌وه، له‌و کۆمه‌له‌ شیعره‌ی عه‌قیله رواندزی، نووسه‌ر وشه‌ی شێوه ئاخاوتنی رواندزیببانی دیارکردوه، بهلام ده‌بوایه به‌شیتیک له‌ وشانه‌ی راست

بکرده‌یه‌ته‌وه، که شاعیر له شیعره‌کانیدا به‌هه‌له به‌ کاری هیناون. بۆ نمونه،

شاعیر ده‌لێت: له سه‌ر کیتلا به‌ کوردی بنوسین. راستییه‌که‌ی وشه‌که (کیتل)ه، نه‌ک (کیتلا). ئه‌گه‌ر شاعیر مه‌به‌ستیشی هه‌ردوو کیتلی گو‌ره‌که‌ بێت، ئه‌و نابێته کیتلا، به‌لکو ده‌بێته (کیتله‌کان)، واته پاشگری (ان)ی بۆ زیاد ده‌کریت. هاوکات هه‌ر له‌و دێره‌دا (وشه‌ی بنوسین) هه‌له‌یه (بنوسین) دروسته. به‌داخه‌وه شاعیر له پیتا و هاوکی‌ش و قافییه‌کردنی وشه‌کان، کیش و پرگه و ریتمی شیعره‌کانی تیکداوه. خوا یاریت له نووسینیکی درێژدا، ئیمه به‌وردی دێینه‌وه سه‌ر ئه‌و کۆمه‌له‌ شیعره. له‌لایه‌کی دیکه‌وه له‌ دێره‌ شیعریکی تردا، شاعیر ده‌لێت:

جاشه کوشتبوون کوربان کردنه خوار...

هه‌ر خۆتیه‌ریک ئه‌و دێره شیعره به‌خۆتیه‌ته‌وه، ده‌زانیت چ له‌نگیه‌کی له‌ رووی ده‌رپینه‌وه تیده‌یه. دیاره وه‌ک باسمان کرد شاعیر له پیتا و هاو قافییه‌کردنی وشه‌کان، زۆر گرنگی به‌ دارپشتن و مانای وشه‌کان نه‌داوه. جاشه نییه، به‌لکو (جاش)ه. جاش کوشتبوونی کوربان کردنه خوار جوانتریوو. له‌دێریکی دیکه‌دا شاعیر ده‌لێت:

له قوتابخانه‌ی گه‌راره‌ی کیران....

بوومه مدیره لۆکیژ و کوران....

شاعیر خۆی ده‌لێت: قوتابخانه‌ی گه‌راره‌ی کچان، که‌واته قوتابخانه‌که تایبه‌ت بووه به‌ کچان، بۆیه بۆ کوران هه‌له‌یه و په‌نگه شاعیر بیری چووبیت.

ته‌نانه‌ت نووسه‌ری وتاره‌که‌ش درکی به‌وه هه‌له‌یه نه‌کردوه. ئه‌مانه به‌شیتیک بوون له‌وه سه‌رنجانه‌ی له‌ باره‌ی وتاری چه‌پکیک شێوه ئاخاوتنی رواندز خستمانه روو، به‌هیوام خزمه‌تیکمان به‌ خۆتیه‌رانی پامانی سه‌نگین کردبیت.

په‌راوتیز:

چه‌پکیک په‌ی‌فی شێوه ئاخاوتنی رواندز، وتاریکی (یاسین برام)ه له ژماره ٢٤٣ ی ٢٠١٧/٨/٥ ی گو‌فاری پامان بلاو‌کراوه‌ته‌وه.